

[Steenholdt]

nes tilstedeværelse i Grønland op til overvejelse.

Amerikanernes tilstedeværelse i Grønland har gennem årene været og er fortsat af stor betydning for det grønlandske samfund. Man kan bare nævne flytrafikken til og fra Grønland. Den havde nok ikke haft den intensitet, hvis ikke amerikanerne havde betalt væsentlige beløb til etablering og vedligeholdelse af de for flyvningen nødvendige faciliteter. Det må selvfølgelig være amerikanernes sag selv at vurdere den praktiske betydning af deres militære installationer i Grønland. Når jeg tager sagen op her, er det for at bede den danske regering om at være opmærksom på problemet. En eventuel indskrækning af amerikanernes engagement i Grønland kan medføre alvorlige økonomiske konsekvenser for det grønlandske samfund, og det er mit håb, at problemet må blive drøftet i god tid mellem grønlandske/danske myndigheder og de amerikanske myndigheder.

Breckmann (Fær.):

En del af regningen for sidste landsstyres let-sindige erhvervs politik kostede altså vort fire måneder gamle landsstyre under Folkeflok-kens ledelse dets lagtingsflertal først i denne uge. Det lille selvstyreparti brugte sidste uges kriseindgreb med en engangsekstraskat og toldforhøjelse samt besparelser på finansloven som en undskyldning for at vende ryggen til følgerne af sin egen delagtighed i sidste landsstyres katastrofale økonomiske politik.

En 140.000 kr. udlandsgæld pr. færing er Folketinget bekendt med efter afsløringen af gældens egentlige omfang. Denne opdagelse er vel endnu et bevis på nødvendigheden af at gøre Færøernes økonomi og politik mere selvansvarlig og fri af den danske.

Samtlige lagtingspartier er pinligt klar over krisens omfang og indgrebenes nødvendighed for at undgå vort hovederhvervs totale sammenbrud. Der kommer et prisfald fra i dag på to tredjedele på de største fiskefangster. Men det oppositionelle Socialdemokrati, der sammen med Republikanerne bærer hovedansvaret for den økonomiske krise, og Sambandspartiet støtter vel næppe landsstyrepartiernes kriselovforslag uden at betinge sig et magtskifte i landsstyret.

Folkeflokken er klar over, at finanspolitiske indgreb i længden alene kun kan forværre

skævhederne i færøsk økonomi. Det altafgørende er at komme helskindet ud af den socialistiske blandingsøkonomis blindgyde, og det er vel det samme problem, som den danske regering kæmper med.

En offentligt støttet kondemneringsfond for urentable skibe, en fiskeauktionsordning, afskaffelse af råfiskestøttefonden, liberalisering af køb og salg af fisk samt en budgetpolitisk stramning er nogle af de nytænkte omlægnin-ger, der skal afhjælpe krisen i længden. Opsparing med skattefradrag kommer også.

Jeg har selv foreslået yderligere frisindede forslag som lovbealet sænkning af løn- og skat-niveaue, privatisering af offentlige anlægsarbejder og tjenester, en tilsvarende nettolønud-betaling for fiskerskibe og filetfabrikker til be-sparelser på driftsudgifterne i samme omfang som prisstøtteordninger, ny lovgivning om færøsk handelsskibsfart, nedskæring af unødven-dige sociale udgifter, totalsanering og omstruk-turering af alle vore skibsinvesteringer. Om nogle af disse planer bliver gennemført, afhæn-ger vel af dette landsstyres forbliven.

På den anden side får vi måske nyvalg til Lagtinget, men denne løsning medfører det femte valg på Færøerne på halvandet år og er derfor næppe en oplagt udvej, selv om de socialistiske partier sikkert havde godt af vælgerne dom over sidste landsstyres uansvarligheder.

Færøernes største udfordring er dog frem-skaffelsen af nye fiskerimuligheder i fremmede farvande. Landsstyret skal nu forhandle om en udfyldning af vor fiskeriaftale med USA, og det håber jeg og regner med at den danske regering vil være behjælpelig med. Vi skal nemlig for-handle sammen.

Vi forsøger lidt tunfiskeri mod syd i Atlanten. Det spæde private forsøg ved det sydlige Afri-kas kyster er i gang, men er dog alvorligt stæk-ke af udenrigsministerens indblanding i fær-øsk fiskeripolitik med dansk stok og grøn-landsk gulerod.

Lagtingets vedtagne sanktionslov mod Syd-afrika og Namibia har hidtil kun givet fisk der-nede, men ikke ét kilo fisk mere til Færøerne ved Grønland, der for resten lige efter vedtagel-sen af vor sanktionslov selv handlede skibe med Sydafrika.

Denne sanktionslov tillod de nordiske uden-riksministre at holde møde på Færøerne med deres nytteløse og tomme resolutioner om bl.a.